

SXEDIO.GN9

25.12.1954: ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΑΝΤΙΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΟΡΠΙΛΛΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ικανοποιημένη δεν ήταν ούτε η Αριστερά στην Κύπρο από την εξέλιξη στα Ηνωμένα Έθνη για μη συζήτηση του Κυπριακού στην πρώτη προσφυγή της Ελλάδας για το κυπριακό και σε μια μακρά ανακοίνωση του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ αργότερα (**25.12.1954**) η απόφαση χαρακτηριζόταν σαν αντικυπριακή τορπίλλη και προειδοποιούσε ότι πολύ δύσκολες ημέρες ανέμεναν ακόμα τον Κυπριακό λαό.

Ανέφερε:

" Οι κύριες πολιτικές διαπιστώσεις από τις οποίες μπορεί κανείς να βγάλει σήμερα πολύτιμα διδάγματα είναι οι εξής:

1. Το Κυπριακό άρχισε να γίνεται διεθνές ζήτημα από το Γεννάρι του **1950** όταν ο κυπριακός λαός για πρώτη φορά τόσο ενωμένος, διεξήγαγε με θαυμαστή επιτυχία το ιστορικό ενωτικό δημοψήφισμα. Εκτοτε το Κυπριακό προωθήθηκε και πήρε τη θέση του στο διεθνές προσκήνιο. Τέθηκε για πρώτη φορά σαν θέμα στην ημερήσια διάταξη του ΟΗΕ. Η εξέλιξη μετά το Δημοψήφισμα του **1950** οφείλεται και πάλι στον αγώνα του κυπριακού λαού, όπως και στη στενή συμπαράσταση του αδελφού λαού της Ελλάδας. Ιδιαίτερα ορισμένες φάσεις του αγώνα μας ύστερα από το δημοψήφισμα του **1950** έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο κι'απόδειξαν το μεγαλείο της παλλαϊκής πατριωτικής δράσης για την αυτοδιάθεση, οι κυριώτερες φάσεις του αγώνα μας που έπαιξαν σημαντικό ρόλο μετά το Δημοψήφισμα είναι: Οι ενιαίες κινητοποιήσεις του λαού στη **2η** επέτειο του δημοψηφίσματος. Οι παρόμοιες κινητοποιήσεις το καλοκαίρι του **1953**. Οι αλληπάλληλοι κοινοί οικονομικοί αγώνες διαφόρων τμημάτων του λαού

ενάντια στην αποικιακή πολιτική. Τέλος σημαντικός σταθμός πρέπει να θεωρείται η κοινή αντίσταση του λαού στα συνταγματικά και άλλα σχέδια των κυριάρχων μας, που εκδηλώθηκαν τον Αύγουστο του **1954**.

2. Από της πλευράς της κυβέρνησης στο ίδιο διάστημα εντάθηκε η ανθενωτική δράση. Καταπιεστικά μέτρα και νέοι ανελεύθεροι νόμοι επιβάλλονται διαδοχικά ύστερα από το δημοψήφισμα του **1950**. Βήμα προς βήμα η αποικιακή πολιτική τείνει να ολοκληρώσει την υποδούλωση της παιδείας μας. Επιβάλλονται διαρκώς και νέοι φόροι. Το ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο διεισδύει παντού.

Ο Κυπριακός λαός δέχεται τέτια φρούτα, όπως το μονοπώλιο του ηλεκτρισμού, η υπερτίμηση των τηλεφωνικών τελών, η απότομη αύξηση των ενοικίων και του τιμαρίθμου γενικά. Με τη σειρά τους όλοι οι αγροτικοί παραγωγικοί κλάδοι αντιμετωπίζουν κρίση. Τα διατάγματα απαλλοτρίωσης γης για στρατιωτικούς σκοπούς παραγνωρίζουν κάθε κατατακραυγή του λαού. Ανεγείρονται παντού πολεμικές βάσεις για να μετατραπεί η Κύπρος σε ασφαλές καταφύγιο του βρετανικού στρατηγείου Μ. Ανατολής, τέτιο που ν' απομακρύνει δήθεν τον κίνδυο της υδρογονοβόμβας.

Ξεγυμνωμένη από καθε συνηθισμένο επιχείρημα η βρετανική Κυβέρνηση αποφασίζει να μιλήσει έξω από τα δόντια της, για να δικαιολογήσει την αυθαίρετη κατακράτηση της Κύπρου. Επικαλείται τις ευθύνες της για την άμυνα της Μ. Ανατολής και του "ελευθέρου κόσμου". Μετατρέπει τη γη μας σε πολεμικές βάσεις για να υπερασπίσει δήθεν την ελευθερία μας και την ελευθερία των χωρών της Μ. Ανατολής. Οι συντηρητικοί Τόρηδες δεν εμπιστεύονται την Κύπρο στη φτωχή Ελλάδα, ούτε και στην πιο συντηρητική ελληνική Κυβέρνηση. Κι όταν πιέζονται από τα πράγματα μας το λένε πιο καθαρά: Η Κύπρος είναι μεταξύ εκείνων των χωρών της βρετανικής αυτοκρατορίας οι οποίες ΠΟΤΕ δεν πρέπει να ελπίζουν εις πλήρη αυτοδιάθεσιν. Αποκορύφωμα της αποικιακής πολιτικής που θέλησε να

προλάβει κάθε συζήτηση του Κυπριακού στον ΟΗΕ είναι η συνταγματική επίθεση του Αυγούστου. Διεκήρυξαν τότε ότι θα μας διδάξουν την "τέχνην του κυβερνάν" με την συνοδείαν μάλιστα των αντιστασιακών νόμων.

3. Από της πλευράς των αμερικάνων, η συμμαχία τους με τους Άγγλους και τους άλλους αποικιστές αποδείχτηκε ισχυρότερη από τη συμμαχία τους με τη μικρή Ελλάδα τέτοια να τους εξασφαλίζει στρατιωτικοπολιτικό έλεγχο στη χώρα και την αποστολή νέων φαντάρων στην Κορέα. Τίποτε δεν έμεινε από τον πολυθρύλητο αντιαποικισμό τους. Σαν "υπέρμαχοι" της αυτοδιαθέσεως αποδείχθηκαν οι πιο σκάρτοι. Οι αμερικάνοι πάντα από την "αντιαποικιακή" στην "ουδέτερη" στάση για να εμφανισθούν αργότερα οι πιο φανατικοί πολέμιοι της δίκαιης υπόθεσης του κυπριακού λαού. Άνοικτά και στα παρασκήνια οι αμερικάνοι επίσημοι αναζητούσαν από καιρό τις "λύσεις" τις "φόρμουλες" που θα έβγαζαν από το αδιέξοδο τους φίλους τους Εγγλέζους. Διατυπώθηκαν δεκάδες σχέδια ψηφισμάτων που δεν ικανοποιούσαν τους αμερικανούς. Εγιναν εκατοντάδες μασημένες και αντιφατικές δηλώσεις. Βρέθηκε στο τέλος η "φόρμουλα" του νεοζηλανδικού (;) ψηφίσματος για να τεθεί στο περιθώριο το κυπριακό ζήτημα.

Υστερα απ' όλα αυτά φάνηκαν καθαρά ποιοι είναι οι πραγματικοί φίλοι και ποιοι είναι οι εχθροί μας.

4. Η ελληνική Κυβέρνηση Παπάγου δεν έκαμε όπως έπρεπε το καθήκον της. Εξέθεσε πρώτα τον ευατό της και την Ελλάδα, όταν έσπευσε να καθησυχάσει τους αποικιστές, ότι η προσφυγή δεν έγινε εξ ονόματος της αλλά "μόνον γιατί το απαιτούσε ο λαός της Κύπρου". Δεν είναι τυχαία η σχετική παρατήρηση του Ινδού πρωθυπουργού κ. Νερού (Νεχρού).

Κάτω από την υψηλή διπλωματία της φιλίας θάφτηκε η πραγματική ουσία: Η εθνική διεκδίκηση της Κύπρου εκ μέρους της Ελλάδας. Η κυβέρνηση Παπάγου αδυνάτισε στο ελάχιστο την προσφυγή της από τη ίδια μέρα που την κατάρθεσε στον ΟΗΕ με τις δηλώσεις εκπροσώπων της ότι αυτή τίποτε περισσότερο δεν

εκφράζει από "ενδοοικογενειακή διαφορά" κι' ότι ουδέποτε θα βγει η συζήτηση έξω από τα "φιλικά" με τους εγγλέζους πλαίσια. Ήταν φανερό ότι η Κυβέρνηση Παπάγου ποτέ δεν προσανατολιζόταν σε μια εθνική διεκδίκηση άνευ όρων. Τα άπαντα της προσφυγής της ήταν οι φιλικές διαπραγματεύσεις. Οι μεσοβέζικες λύσεις που να ικανοποιούν όλους. Μια αόριστη δήλωση σε συνταγματικές προθεσμίες και εγγλέζικες βάσεις τόσο στην Κύπρο όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Η Κυβέρνηση Παπάγου έκανε και στην ύστατη στιγμή τον απαράδεκτο συμβιβασμό συνεπή κι' αυτό με την όλη γραμμή της όταν συτάχθηκε με το νεοζηλανδικό λεγόμενο ψήφισμα, όπου το υπαγόρευσαν οι Άγγλοι κι' οι αμερικάνοι, αυτό το ψήφισμα "τορπίλλη" όπως το χαρακτήρισε όλος ο κυπριακός κι' ελληνικός τύπος υποστηρίχτηκε από την ελληνική αντιπροσωπεία με το επιχείρημα ότι "πέτυχε" να τροποποιηθεί μια λέξη του. Όμως κάθε λογικά σκεφτόμενος άνθρωπος δεν θα βρει οποιαδήποτε αλλαγή της ουσίας. Το νεοζηλανδικό ψήφισμα και όπως τροποποιήθηκε, εξακολουθεί να παραμένει στην ιστορία σαν Η ΤΟΡΠΙΛΛΗ κατά του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης. Οι συνέπειες από το γεγονός ότι κι' η ελληνική αντιπροσωπεία συντάχθηκε με το ιμπεριαλιστικό ψήφισμα, ένα ψήφισμα που υπεστήριξαν και οι Άγγλοι και οι Τούρκοι, δεν άργησαν να φανούν. Οι βρεταννοί επίσημοι του υπουργείου και οι εκπρόσωποι τους στην Κύπρο εκμεταλλεύονται αυτό το γεγονός. Ο κυβερνήτης στο λόγο του θεωρεί "ιδιαιτέρως ευχάριστον" γιατί η Ελλάδα και η Τουρκία ψήφισαν υπέρ της ίδιας πρότασης. Ο κυβερνήτης θεωρεί αυτό το γεγονός "ηθικήν εντολήν" για την διαιώνιση του αποικιακού κεθεστώτος και τη στρατικοποίηση της ΚΗπρου από τους ξένους.

5. Παρ' όλα αυτά, όμως, η "ηθική νίκη" των αποικιστών στον ΟΗΕ είναι προσωρινή, το συγγοροχάρτι, που ανεμίζουν σήμερα οι Εγγλέζοι, το εξαφάλισαν μόνο κάτω από το μαστίγιο των αμερικάνων

φίλων τους που χρησιμοποιήθηκε απάνω σε χώρες με εξαρτημένη την εξωτερική τους πολιτική, Οι κυβερνήσεις που έδωσαν την "ηθική νίκη" στους βρειτανούς αποικιστές δεν ενήργησαν σύμφωνα με τα αισθήματα των λαών τους. Ο Κυπριακός λαός, αντίθετα με τη "ετυμηγορία" του ΟΗΕ που επικαλούνται οι αγγλοι, έχει τώρα με το μέρος του εκτονιάδες εκατομμύρια λαούς.

Υστερα από τη συζήτηση και την ψηφοφορία στον ΟΗΕ κλείει ένα σπουδαίο κεφάλαιο του αγώνα μας της τελευταίας τετραετίας. Μια καινούργια κατάσταση εμφανίζεται. Νέα καθήκοντα τίθενται μπροστά στο λαό και την ηγεσία του.

Πώς εμφανίζεται η καινούργια κατάσταση;

1. Ο λαός μας στην Κύπρο και τη Ελλάδα νιώθει την αδικία που του έγινε στον ΟΗΕ, το ίδιο βαθειά νιώθουν την αδικία σε βάρος μας κι' όλοι οι δημοκρατικοί άνθρωποι σ' ολο τον κόσμο. Από την πείρα του όλος ο κυπριακός λαός αισθάνεται ότι οι παλιές αυταπάτες που σπέρνονταν από μερικούς για "εύκολες" λύσεις δεν έχουν σήμερα τη θέση τους. Ο αγώνας μας θα είναι μακρόχρονος, δύσκολος, με πολλές ίσως προσωρινές αποτυχίες. Η πείρα αυτή οδηγεί σ' ένα βασικό συμπέρασμα. Οτι πρέπει να δούμε όλοι με τόλμη τη γυμνή πραγματικότητα. Με περισσότερη συναίσθηση ευθύνης ν' αντικρύσουμε όλοι το ζωτικό πρόβλημα του οργανωμένου Ενιαίου Πατριωτικού Μετώπου.

2. Από την άλλη οι αποικιστές προσπαθούν να εκμεταλλευθούν την "ηθική νίκη" τους. Θεωρούν το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας "ηθική εντολήν" όπως προχωρήσουν "στα επείγοντα έργα" και γι' αυτό είναι ευγνώμονες, όπως είπε ο κυβερνήτης προς την σύμμαχον Αμερικήν την "καλήν γείτονα" Τουρκία και την "καλήν φίλην" Ελλάδα. Τα "επείγοντα έργα" τους σύμφωνα με τον υπουργό και τον κυβερνήτη είναι αφού ο κυπριακός λαός πεισθεί ότι κάθε ελπίδα για αυτοδιάθεση εξέλειπε, να συνεργασθεί "διά την βαθμιαίαν ανάπτυξιν "ιδρυμάτων αυτοκυβερνήσεως".

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ξένοι κυρίαρχοι τρέφουν αυταπάτες, ως προς τις διαθέσεις τους. Οι αποικιστές θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα: Θα εντείνουν πρώτ' απ' όλα την προπαγάνδα τους, για να κλονίσουν την πίστη του λαού στις δυνατότητες επιτυχίας του αγώνα του. Θα φροντίσουν να στερεώσουν και να ευρύνουν φιλοκυβερνητικά προγεφυρώματα. Τα φιλοκυβερνητικά στοιχεία μέσα στην τούρκικη μειονότητα θα κάνουν ό,τι μπορούν, για ν' απομακρύνουν πιο πολύ τη μειονότητα απ' τον κοινόν αγώνα για αυτοδιάθεση και να την μετατρέψουν σε ενεργό αρνητικό παράγοντα. Υποπτα στοιχεία θα "δουλέψουν" τη γραμμή του "οικονομικού πολέμου", τόσο απ' τη μια όσο κι' απ' την άλλη πλευρά, θα ενταθεί η αντικομμουνιστική θορυβολογία των αποικιακών και άλλων φιλοκυβερνητικών δημοσιογραφικών οργάνων, με σκοπό να διασπασθεί το πατριωτικό μέτωπο, του λαού. Μέσα στους κόλπους του Ενιαίου Πατριωτικού Μετώπου του λαού που διαμορφώνεται ήδη θα εκδηλωθούν ίσως διασπαστικά στοιχεία και με ορισμένα προσχήματα θα ζητήσουν να χαλάσουν ό,τι έχει δημιουργηθεί.

3. Κρατώντας στο χέρι τα φερμάνια της "ηθικής εντολής" από τον ΟΗΕ, οι αποικιστές θα δοκιμάσουν να μας διδάξουν "να ξεχάσουμε ότι είμαστε Έλληνες". Με την αποικιακή τους πείρα και τις θεωρίες τους, ότι είμαστε "οπισθοδρομικοί" από πολιτικής άποψης θα μας διδάξουν την "τέχνην του κυβερνάν". Και αυτή την "τέχνην" θα την μάθουμε νέ νέους βαριούς φόρους. Με νέαν άνοδο του τιμαρίθμου. Με "συνταγματικά" καταπιεστικά μετρα. Στ' όνομα της "ηθικής εντολής" η Κύπρος

θα στρατοκρατείται απ' άκρη σ' άκρη. Τέτια συνδυασμένα γυμνάσια αστυνομίας- Στρατού σαν κι' αυτά που ακούσαμε προχθές θα βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

"Συνταγματικά" θα φορτωθούμε τις ευθύνες της πάρα πέρα κακοδαιμονίας και της κρίσης. "Συνταγματικά" θα κρατήσουν οι Εγγλέζοι τις ανώτερες ευθύνες για να μας "εκπολιτίσουν" για να

υπερασπίσουμε τις βάσεις τους την "ελευθερία" μας και να μας οδηγήσουν προς την "πρόοδο".

Δύσκολες μέρες, αφάνταστα πιο δύσκολες απ' τις σημερινές, αναμένουν τον κυπριακό λαό.

"Είμαστε υποχρεωμένοι ν' αντιμετωπίσουμε τη σκληρή πραγματικότητα, τον οικονομικό μαρασμό που θα προέλθει απ' την πληθωρική κρίση και τη στρατικοποίηση του τόπου μας, δεν πρέπει να ξεχνούμε ούτε στιγμή τους πραγματικούς κινδύνους απ' το γεγονός ότι η Κύπρος μεταβάλλεται τώρα και σε βάση περιφερειακού στρατηγείου κι' ίσως άυριο σε στρατηγικό επίκεντρο ενός αποικιακού πολέμου.

1. Το σπουδαιότερο για μας καθήκον, ιδιαίτερα από δω και μπρος είναι η οργανωμένη πλατειά ειρηνική πατριωτική συσπείρωση όλου του λαού μας. Το ενιαίο πατριωτικό μέτωπο είναι ιστορική ανάγκη για κάθε λαό που επιδιώκει την αυτοδιάθεση. Ιδιαίτερα επιτακτικό είναι για μας.

Με όλες τις αδυναμίες του το Πατριωτικό Μέτωπο εκφράστηκε στην πράξη, προσωπινά έστω, με πολύ καλά αποτελέσματα για το λαό μας. Σήμερα τα πράγματα είναι εντελώς ξεκάθαρα: Οι βρειτανοί αποικιστές βρίσκονται απέναντι μας ενωμένοι. Ενα ολόκληρο μέτωπο μεγάλων και μικρών δυνάμεων σχηματίστηκε τελευταία κάτω απ' την επιρροή των αγγλοαμερικάνων, για να καταψηφισθεί η αρχή της αυτοδιάθεσης. Μπορούμε εμείς μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα να μένουμε διασπασμένοι; Αν συνεχίσουμε έτσι τότε μόνο θάμαστε άξιοι επίκρισης για πολιτική οπισθοδρομικότητα, όχι πια απ' τους αποικιστές "φίλους" αλλά απ' όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους.

Κάποτε προβαλλόταν το επιχείρημα ότι είναι καλύτερα νάμαστε "παραταξιακά" ωρισμένοι επειδή η Αμερική "δεν επιθυμούσε" ένα ενιαίο πατριωτικό μέτωπο στην Κύπρο. Καλά ή κακά ορισμένοι ήθελαν να γίνεται αυτό το θέλημα της Αμερικής γιατί υπολόγιζαν σοβαρά στην υποστήριξη της.

Σήμερα το παλιό εκείνο επιχείρημα "το να μην τρομάξουμε την Αμερική" με την ενότητα μας, είναι κάτι που κανένας δεν μπορεί να το υποστηρίξει. Η Αμερική αποδείχθηκε στην πράξη ο μεγαλύτερος πολέμιος της παγκόσμιας αρχής για αυτοδιαθεση. Και στο μέλλον η απάντηση μας σε παρόμοια επιχειρήματα πρέπει νάναι μια: Οποιος θέλει τη διάσπαση των δυνάμεων μας δεν είναι αληθινός φίλος και υποστηρικτής μας.

Το βασικό λοιπόν είναι: Να βάλουμε φραγμό στο δρόμο εκείνων που θέλουν να σπείρουν διάσπαστικά ζιζάνια μεταξύ Ελλήνων αι Ελλήνων όπως και μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων συμπατριωτών. Να μην επιτρέψουμε να διαχωρίζεται ο λαός σε "εθνικές" και "αντεθνικές" παρατάξεις. Να στήσουμε αδιαπέραστο τείχος ενότητας. Να ζητήσουμε απ' τον ΟΗΕ ν' αναθεωρήσει την άδικη απόφαση του για την Κύπρο και να σεβασθεί τις διακηρύξεις του περί αυτοδιάθεσης. Να κάνουμε παγκόσμια διαφώτιση γι' αυτόν τον σκοπό και να ζητήσουμε πιο ενεργά την υποστήριξη όλων των λαών.

2. Πολλοί πολιτικοί παράγοντες του τόπου έχουν εκφραστεί ανοιχτά υπέρ της ιδέας του Πατριωτικού Μετώπου. Δεν προχωρούν όμως ως την πράξη. Ίσως γιατί δεν βρέθηκε ο τρόπος. Υπάρχουν επιφυλάξεις στο να παρτούν πρωτοβουλίες. Βασανίζουν τη σκέψη τους ορισμένα εμπόδια. Οπου όμως κι' αν βρίσκεται ο "κόμπος" όποιο εμπόδιο φρενάρει την πρωτοβουλία πρέπει να ξεπεραστεί. Πρέπει να παρτούν οι πρωτοβουλίες. Να γίνουν οι λογικές υποχωρήσεις. Να καθορισθεί το κοινό έδαφος συνεργασίας".